

ΚΑΡΚΙΝΟΓΟΝΕΣ ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ ΦΑΡΜΑΚΩΝ ΤΙΝΩΝ

Υπό DR H. DRAUCKEREY

Μεταξὺ πολλῶν καρκινογόνων οὐσιῶν περιλαμβάνονται καὶ τινες, αἱ ὁποῖαι χρησιμοποιοῦνται θεραπευτικῶς. Ἡ σημασία των ὁμως, εἶναι περιορισμένη, λόγῳ τῆς περιορισμένης χρησιμοποίησεως τούτων, ἐν σχέσει μὲ οὐσίας, αἱ ὁποῖαι προσλαμβάνονται καθημερινῶς διὰ τῆς τροφῆς, ὡς προστιθέμεναι εἰς τὰ τρόφιμα.

Μεταξὺ τῶν σπουδαιότερων καρκινογόνων οὐσιῶν ἀπὸ θεραπευτικῆς ἀπόψεως συγκαταλέγεται καὶ ἡ λιθανθρακόπισσα. Οἱ ἐντὸς ταύτης περιεχόμενοι ἐπικίνδυνοι ἀρωματικοὶ ὑδρογονάνθρακες, ὅταν ἡ πίσσα χρησιμοποιῆται ἐπὶ μεγάλης ἐπιφανείας δέρματος, δὲν ἐξασκοῦν μόνον τοπικὴν καρκινογόνον ἐνέργειαν, ἀλλὰ δύνανται, δι' ἀπορροφήσεως, νὰ προκαλέσουν καὶ εἰς ἐσωτερικὰ ὄργανα καρκίνον. Ἡ ξυλανθρακόπισσα, ἐὰν κατ' ἀρχὴν ἔχει καρκινογόνον ἰδιότητα, ἔχει πολὺ ἀσθενῆ τοιαύτην. Μεγαλυτέραν, ὁμως, ἔχει ἡ παραφίνη, ἰδίως λόγῳ προσμίξεων ἀνωτέρων ἀρωματικῶν ὑδρογονανθράκων. Ἀσφαλῆ καρκινογόνον ἐνέργειαν ἔχει τὸ γλωροφόρμιον καὶ ὁ τεραγλωράνθραξ. Μεταξὺ τῶν κυριωτέρων καρκινογόνων οὐσιῶν περιλαμβάνεται τὸ ἀρσενικόν, ἡ οὐρεθάνη, ὁ ἀζωθυπερίτης, ἡ τριαιθυλενομελανίνη, ἡ μυλεράνη καὶ ἄλλαι. Ὁ κίνδυνος ἐκ τούτων δὲν πρέπει νὰ ὑποτιμᾶται, διότι εἰς ὅλα τὰ φάρ-

μακα ταῦτα πρέπει νὰ ὑπολογίσῃ κανεῖς λαμβάνοντα χρόνον δεκαετίας ἢ καὶ περισσοτέρων δεκαετιῶν.

Ἐνταῦθα πρέπει νὰ γίνῃ μνεία ὄλων τῶν χρωστικῶν, ὡς τοῦ ἐρυθροῦ το Σκάρλαχ, τῆς πελιδόλης, τοῦ κυανοῦ τοῦ τρυπανίου. Ἡ τελευταία αὕτη οὐσία πρέπει νὰ χρησιμοποιῆται σπανιώτατα, μόνον διαγνωστικῶς, ὅπως ἀκριβῶς καὶ τὰ σκευάσματα τοῦ φθορίου. Ἐπικίνδυνα εἶναι ἐπίσης τὰ τεχνητὰ ραδιοϊσότοπα, τῶν ὁποίων θὰ πρέπει νὰ ἀποφεύγηται ἡ χρῆσις νὰ γίνεται δὲ γενικῶς τοιαύτη μόνον ὅπου ὑπάρχει ἀπόλυτος ἔνδειξις. Τὸ ἴδιον ἀκριβῶς πρέπει νὰ γίνεται καὶ μὲ τὰς ἀκτίνας ROENTGEN.

Μεγάλῃ προσοχῇ πρέπει νὰ δίδεται εἰς τὴν χρῆσιμοποίησιν θειουρακυλίων καὶ παραγῶγων τῆς θειουρίας. Ἡ καρκινογόνος ἐνέργεια ὄλων τῶν ἀνωτέρω οὐσιῶν διατηρεῖται καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ζωῆς. Ἐξ ἄλλου ὑπάρχει ἀθροιστικὴ ἐνέργεια. Διὰ τοῦτο δὲν ὑπάρχει μία δόσις ἢ ὁποῖα νὰ θεωρῆται ἀκίνδυνος. Ἡ λαμβάνουσα περίοδος μεταξὺ τῆς ἐνεργείας τῆς καρκινογόνου οὐσίας καὶ τῆς ἐμφάνισεως το καρκίνου, ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ μέγεθος τῆς χρησιμοποιηθείσης δόσεως. Ὅσον νεώτερον εἶναι τὸ ἄτομον κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἐπιδράσεως τοῦ φαρμάκου, τόσον μεγαλύτερος εἶναι ὁ κίνδυνος. Σημαντικὴ ἦτο ἐπίσης ἡ διαπίστωσις ἢ ὁποῖα ἐγένετο κατόπιν πειραμάτων ἐπὶ ζώων, ὅτι πλεῖστοι τῶν οὐσιῶν τούτων διέρχονται διὰ τοῦ πλακοῦντος. Παρητηρήθησαν, ὡς ἐκ τούτου, μετὰ τὴν χορήγησιν κυανοῦ τοῦ τρυπα-

νίου, τοῦ ἀζωθυπερίτου, τῆς μυλε-
ράνης καὶ οὐρεθάνης κατὰ τὴν κύ-
ησιν, διαμαρτίαι εἰς τὸ ἔμβρυον. Ἐ-
πίσης ἐπεβεβαιώθη ὅτι αἱ οὐσῖαι
αὗται ἀνιχνεύοντο εἰς τὸ ἀπεκκρινό-
μενον γάλα τῆς μητρὸς. Σημασίαν
ἔχει ὅτι ἡ καρκινογόνος ἐνέργεια
ἐξαρτᾶται καὶ ἀπὸ διαφόρους ἄλ-
λους παράγοντας, ὡς τὴν προδιάθε-
σιν τοῦ κυττάρου. Τὴν καρκινογό-
νον ἐνέργειαν ἐπηρεάζουν οὐσῖαι,
ὡς αἱ ὁρμόναι. Τὸ ζήτημα ὅμως εὐ-
ρίσκεται ἀκόμη στὸ πειραματικὸν
στάδιον.

H. DRUCKERET
MUNCH. MED. WOCH.